

Publicerad 2017-12-06 15:35 av Alexk

Du har fått mig att tro att allt berodde på mig. Att jag bar skulden. Jag vet bättre nu. Jag är kär i en psykopat.

Kär i en psykopat

Våra kroppar är nära

Tätt intill

Det känns helt banalt

Som ett skämt första april

Suktande kroppar

Bekant rörelsemönster

Hör vi ihop?

Tar en cigg i ditt fönster

Naken kropp

Med ett skylande täcke

Minns våldet

Att nästan falla från ditt balkongräcke

Du säger att du är bättre nu

Utan droger

Jag tror dig inte

Vi är i behov av psykologer

För din brist på empati och respekt

Min brist på välmående

Ändå låter du så självklar

Du ger mig ångest och illamående

Att tvivla på sig själv

När du är min motsats

Mina åsikter är inget värda

Av dina de ersatts

Försöka igen säger du

Det skulle bli min undergång

Men jag saknar dig så

Trots att du haft sex med mig under tvång

Det slutar här

Det vet vi båda två

Jag vill inte

Men jag måste gå

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Alexk med Poeter.se id #98651 innehar upphovsrätten